

10—12 години, разправя Ботйовъ,¹⁾ правителството въ Пловдивъ тайно бѣше подигнало селата около Калоферъ да отнематъ мерата, която съ фермани е потвърждавана отъ самитъ султани за Калоферско, и читатитъ напущаха говедата си, попълниха до самия Калоферъ и съ оръжие непущаха никого да ги изгони. Калоферскитъ чорбаджии това и чакали. Тѣ възпрѣха сиромаситъ да идатъ да си отървятъ мератата тѣй, както имъ я отнеха читатитъ, и отидоха въ Пловдивъ та „отвориша давия“, която трая до оназъ година и струва на Калоферъ 500.000 хиляди гроша, отъ които половината глътнаха самитъ чорбаджии, а половината Пловдивскитъ аги и мѣсли. И ето какъ ставаше това: додѣше пролѣтъ, читатитъ напущатъ говедата си въ мерата, чорбаджиитъ тичатъ въ Пловдивъ и тамъ лежатъ като магарета по ханицата, пиятъ, ядатъ и пълнятъ кесиитъ на агитъ, до дѣ издадатъ едно емирнаме, и ето ги, като се опасе вече трѣвата, идатъ и съ емирнамето показватъ 50—60 х. гроша разноски, които разхвърлятъ по сиромашъта като правителственъ данъкъ. Тѣй се повтаряше сѣка пролѣтъ — сѣка пролѣтъ купуваше Калоферъ своята мера отъ правителството, а тя се пасеше отъ турски говеда“. — „Не може вече да търпи народа! дотегна на сиромаси! Жени вдовици, които на грѣбъ носятъ дрѣвца да се грѣятъ зимасъ и цѣлъ день въртятъ чакръка и вратеното да изкаратъ 3 гроша на недѣля да прѣхранятъ дѣцата си, а 300 въ годината да платятъ и нахранятъ царя си, па ако нѣматъ да имъ продадатъ чергата, съ която се завиватъ, и мѣдника, съ който се ператъ — такива сиромаси повече отъ 24 се облекоха въ козинови човали, намѣсто ризи,

¹⁾ Съч. стр. 168, 169. За сжщитъ събития по-рано бѣше писалъ и бащата на поета (вижъ посоченитъ по-горѣ броеве на „Цариградски В-къ“).